

Í MELDRINUM

Bárður Lydersen heima aftur eftir ein baldrutan túr við Bjarnoyinna

Mynd: Eydbii Myndir

at hetta ikki var ein gongd leið. Skipið rullaði alt ov illa til, at tað læt seg gera, sigur Bárður Lydersen.

Einasta loysnin var tí, at manningin, ein og ein, lupu í havið og baksaðu seg nakað út frá skipinum, áðrenn teir so vórðu stjóraðir upp í tyrluna.

- Mest ræðandi lontan var, tá vit skuldu loypa í havið. Skipið hivar og slær so niður aftur, og mest ræðandi tankin var, at fáa skipið í høvdið, áðrenn tú náddi so frægt útfrá, sigur Bárður Lydersen.

Farið varð so undir bjarganina, og tað var ikki bara sum at siga tað.

- Bjargarin í tyrluni varð loraður hálvan veg niður á sjógv, og gav so manningini boð um, nær teir skuldu loypa, sigur Bárður Lydersen.

Illu fyri

Menninir vórðu so stjóraðir ein og ein upp í tyrluna.

- Tað var langt frá vandaleyst og ikki sørt dramatiskt at loypa í havið í 14-15 metra høgum aldum. Men har var einki annað at gera, sigur Bárður Lydersen.

Tá so Bárður Lydersen, skiparin og ein dekkari eru eftir umborð á Kamaro, klamsar tyrlan knappliga hurðina aftur.

- Vit vóru sjálvandi illa við og fóru inn í stýrhúsið at fáa at vita, hvat nú var á vási. Vit fingtu tó beinanvegin at vita, at tað fór at verða plástrot í tyrluni, og haraftrat hevði hon verið so leingi á feltinum, at brennievnið fór so smátt at ganga undan, sigur Bárður Lydersen.

Teir fingtu kortini at vita, at ein onnur tyrla var á veg, og fór at verða skjót.

- Tað gekk heldur ikki long tíð, so var seinna tyrlan har. Men vit høvdu ein trupulleika, tí dekkarin, sum var eftir umborð saman við mær og skiparanum, var illa fyri og vildi ikki loypa í havið, sig-

ur Bárður Lydersen.

Har var tí ikki annað at gera, enn at Bárður mátti loypa í havið sum triðseinastur.

- Tá eg var komin upp í tyrluna var einasta loysnin, at skiparin tók dekkaran við sær, og teir lupu so báðir í havið í senn, sigur Bárður Lydersen.

Ikki veruliga bangin

Heima í Klaksvík sat kona Bárð, Harriet Lydersen, og bíðaði at frætta nærri frá manninginum.

- Eg má rósa reiðarínum fyrri góða kunning. Eg fekk støðuga og góða kunning frá einum rólígunum og fyrrikomandi umboði frá reiðarínum, so eg var ongantið veruliga óttafull, sigur Harriet Lydersen.

Hon gjørdist tó ikki heilt rólíg, fyrr enn Bárður Lydersen kundir ringja heim og siga frá, at hann hevði fingið fótin á fasta jørð aftur.

- Og tað var ein lætti at fáa fótin á norska jørð. Vit samlaðust

so allir í hangaruni hjá bjargingartyrluni, og har fingtu vit heitt at drekka umframt sodavatn og saft, sigur Bárður Lydersen.

Heldur ikki hann var veruliga bangin.

- Eg hevði roynt at lopið í havið áður, so eg visti, hvat tað gekk út upp á. Men sjálvandi er tað dramatiskt at loypa út í 15 metra høgur aldur, sigur Bárður Lydersen.

Teir nýttu høvið at stilla seg á rað og taka í hondina á tyrlumanningunum, hálsfevna teir og takka teimum fyrri bjargingina.

- Tað var ein góð løta, sigur Bárður Lydersen.

Vita um eina viku

Tað eydnaðist KV Harstad at sleipa Kamaro til lands, har skaðarnir verða mettir.

- Sleipitrossin gnaðaði so nógv í klússið, at tað fór ígjøgnum. Eisini skal maskinan umvælast,

og nú skipið er komið til lands, og skaðarnir eri sýndir, visir tað seg, at gerast størri umvæling enn av fyrstan tíð mett, sigur Bárður Lydersen.

Føroyska manningin kom sum nevnt til Føroya seinna partin í gjár, og teir hava nú nakrar dagar at summa seg í.

- Vit fáa at vita komandi týsdag, hvussu verður við skipinum. Reiðarið hevur givið okkum friar teymar at gera tað, vit vilja. Um vit hava hug at taka ein frítúr, so ber tað til, sigur Bárður Lydersen.

Sjálvur hevur hann ikki tikið endaliga støðu enn.

- Men sum tað sær út nú, so farið eg við aftur, tá skipið fer nýggjan túr. Sum danir siga, at dettur tú av hestinum, ræður um at koma í saðilin aftur beinanvegin. Nú fáa vit at síggja, sigur Bárður Lydersen, sum fer at njóta dagarnar heima hjá familjuni.